

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 18 октомври 2023 г.
(OR. en)

14050/23
ADD 1

JAI 1294
JUSTCIV 146
FREMP 282
RELEX 1170
COASI 173

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
№ предх. док.:	13870/23
Относно:	Хагска конвенция от 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела: Линия, която да се следва относно присъединяването на Сингапур - Одобряване - Съвместно изявление на Чехия и Франция

Приложено се изпраща на делегациите съвместно изявление на Чехия и Франция, което да бъде включено в протокола от заседанието на Комитета на постоянните представители и на Съвета.

Обща декларация на Чехия и Франция

Чехия и Франция се въздържат от гласуване по линията, която да се следва относно присъединяването на Сингапур към Хагската конвенция от 1965 г. за връчване в чужбина на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (по-нататък „Хагската конвенция за връчването“).

Чехия и Франция продължават да имат съмнения дали е необходимо и правилно да се препоръчва линия, която да се следва от Корепер и Съвета на Европейския съюз във връзка с присъединяването на Сингапур към Хагската конвенция за връчването, както е посочено в документ ST 14050/23.

В него изрично се заявява, че Хагската конвенция за връчването попада в изключителната външна компетентност на ЕС, съгласно член 3, параграф 2 от ДФЕС, доколкото разпоредбите на Конвенцията могат да засегнат или да променят обхвата на общите правила на ЕС относно връчването на съдебни и извънсъдебни документи по граждански и търговски дела. Тъй като обаче разпоредбите на Хагската конвенция за връчването не се прилагат в отношенията между държавите членки, а само когато става въпрос за трета държава, възможността общите правила на ЕС да бъдат засегнати или изменени е съмнителна.

Чехия и Франция не считат тази препоръка за прецедент във връзка с други присъединявания към Хагската конвенция за връчването и други мерки на Европейския съюз, насочени към уреждането на сходни въпроси, при които изключителната външна компетентност на Европейския съюз би могла да играе роля, но не е договорена от държавите членки.